

de dialectologie slavă meridională (Cluj, 1935)¹⁵, urmată mai târziu de o monografie similară a lui I. Pătruț asupra graiului huțul din Valea Sucevei¹⁶.

Lui E. Petrovici îi aparțin o serie de articole și note publicate în «Daco-romania», «Transilvania», «Balcania» și în alte reviste, consacrate precizării dialectelor slave din care s-au făcut primele împrumuturi, datării și interpretării procesului de bilingvism slavo-romin, precum și unor probleme de fonetică slavo-romină, etimologie și toponimie¹⁷.

Cam în același timp apare o lucrare de ansamblu, încadrată într-o serie de volume consacrate *Istoriei limbii romine*, datorită unui «romanist» prin excelență, dar cu o largă orientare în domeniul balcanologiei și slavisticii, Al. Rosetti (*ILR*, III. *Limbile slave meridionale*, București, 1940). Despre Al. Rosetti se poate spune, cu deplină justificare, ceea ce afirmase Ioan Bogdan cu privire la lucrările de filologie și lingvistică ale lui B. P. Hasdeu: «Romanistul care vrea să se ocupe cu limba romină trebuie să fie pînă la un oarecare punct și slavist. În întrunirea acestor două calități consistă meritul cel mai mare al d-lui Hasdeu»¹⁸.

Această lucrare reprezintă nu numai o sinteză a ceea ce s-a scris înainte cu privire la influența slavă meridională veche în limba romină, ci și o contribuție proprie, atît în fixarea cadrului istorico-lingvistic al contactului slavo-romin după secolul al VI-lea, cît și în relevarea influenței slave în vocabular, fonetică, derivație, morfologie și sintaxă.

Contribuții interesante în domeniul lingvisticii slavo-romine aduce și Al. Graur, care într-o serie de articole, note și recenzii face observații și exprimă puncte de vedere noi, mai ales în ceea ce privește influența slavă în gramatică și vocabular¹⁹.

Dintre lingviștii grupați în jurul revistei «Bulletin linguistique», condusă de Al. Rosetti, o mențiune specială se cuvine tinărului slavist C. Racoviță, cercetător talentat și îndrăzneț, care dă spre sfîrșitul deceniului al patrulea lucrări originale de o deosebită valoare în domeniul lingvisticii slave și romine²⁰. Bun cunoscător al lingvisticii ruse și sovietice, C. Racoviță reprezenta pe atunci o speranță a slavisticii rominești; dispariția sa prematură în 1947, înainte de a fi împlinit 30 de ani, în momentul în care Facultatea de litere din București îi încredințase catedra de slavistică, a lăsat în urmă un gol puternic resimțit, mai ales de cei care l-au cunoscut îndeaproape și au avut ocazia să-i urmărească cu simpatie succesele științifice²¹.

¹⁵ Cf. primirea călduroasă făcută acestui studiu de către P. Skok (recenzie în «Южнославянский филолог», XVIII, 1-4, 1949-1950, pp. 253-259) și P. Ivić (ibidem, pp. 318-322).

¹⁶ Vezi mai jos, p. 25.

¹⁷ Menționăm, printre acestea, *Note slavo-romine*, I-III, DR, X, partea I, 1941, pp. 26-38; partea a II-a, 1943, pp. 335-352; XI, 1948, pp. 184-193; *Daco-slava*, DR, X, partea a II-a, pp. 233-277 etc.

¹⁸ *Însemnăteea studiilor slave pentru Romîni*, București, 1894, p. 23.

¹⁹ *Les verbes «réfléchis» en roumain*, BL, VI, 1938, pp. 42-87; *Notes étymologiques*, în *Mélanges linguistiques*, Paris-București, 1936, pp. 115-121, etc.

²⁰ *L'article en russe*, BL, VI, 1938, pp. 90-138; «*Travail et souffrance*», BL, VII, 1939, pp. 96-101; *Sur le genre personnel en roumain*, BL, VIII, 1940, pp. 154-158, și altele.

²¹ Vezi necrologul publicat de Al. Graur: *Constantin Racoviță (1917-1947)*, BL, XV, 1947, pp. 116-117, și nota comemorativă a aceluiași în «Cum vorbim», II, 1950, nr. 1, p. 13.